

Thai_19

Schluss von „Meine Familie“ („Thai for Advanced Readers“, S.19-22)

คน คุณยาย มี ลูก ทั้ง หมดเก้า คน มี หลาน ยี่สิบห้า คน
khon khun-ná-yaai mii lúuk tháang-mòt gâao khon mii läan yîi- sip-hâa khon
Meine Großmutter hat insgesamt 9 Kinder und 25 Kindeskinde (Enkel)

khun-ná-yaai คุณยาย = *Großmutter* (meist: yâa ย่า oder yaai ยาย); lúuk ลูก = *Kind*
tháang mòt ทั้ง หมด = *insgesamt*; เก้า gâao = *neun*; läan หลาน = *Enkel*
(Kindeskinde); yîi- sip-hâa ยี่สิบห้า = *fünfundzwanzig*

ทุกคน โต กัน หมด แล้ว และ แต่งงาน และ มี ลูก เกือบ ทุกคน
thúk khon dtoo gan mòt léeo lé dtèng-ngaán lé mii lúuk gùèap .
Alle von ihnen sind erwachsen und schon verheiratet, und fast jeder hat Kinder.

gan กัน = *alle zusammen*; dtoo กัน = *erwachsen*; dtèng-ngaán แต่งงาน = *verheiratet*
gùèap เกือบ = *fast, ungefähr*; thúk-khon ทุกคน = *jeder*

ตอนนี้ คุณยาย ก็ เลย กลายเป็น ยายทวด
dtວນ-ນີi khun-ná-yaai gúv ləoi glaai-bpen yaai-thúuat
Jetzt ist meine Großmutter sogar auch Groß-Großmutter geworden

dtວນ-ນີi ตอนนี้ = *jetzt*; gúv ก็ = *auch, nun*; ləoi เลย = *sogar*; glaai-bpen กลายเป็น =
werden; yaai-thúuat ยายทวด = *Groß-Großmutter*

มี หลาน หลาย คน แล้ว
mii læn læai khon léeo
Sie hat viele Großkinde.

หลาน หลาย คน = *viele Großkinde* (Groß-Großkinde)

lĕen เหน็ด = *Großenkel*; lăai หลาย = *viele*; léeo แล้ว = *schon* (wirkt an dieser Stelle als eine bekräftigende Partikel)

Anmerkung: Das Wort lûuk ลูก = *Kind* wird auch im Sinne von *du* benutzt, also als Personal-Pronomen. Wenn ein Kind mit lûuk angesprochen wird, kann es ebenso antworten (lûuk = *ich*):

นิด ลูก กำลัง ทำ อะไร อยู่
Nit lûuk gam-lang tham à~rai yùu?
Nit, was machst du gerade?

ลูก กำลัง ทำ การบ้าน ค่ะ
lûuk gam-lang tham gaan-bâan khâ.
Ich mache gerade meine Hausaufgaben.
gaan-bâan การบ้าน = *Hausaufgaben* (9.11)

Im Übrigen ist ลูก das Zählwort (classifier) für kleine runde Dinge: Bälle, Früchte ... Auch ist es ZW für Hügel, Berge, Stürme, Wellen usw.

Direkte und Indirekte Rede

In der letzten Lektion hatten wir auf Seite 16 ein Beispiel einer indirekten Rede (abhängige Rede):

หมอ ถาม ว่า ทำ งาน อะไร
măw thăam wâa ‘tham ngaan à~rai?’
Der Arzt fragte: „Was ist Ihr Job?“ (Indirekt: der Arzt fragte, was meine Arbeit wäre.) Die indir. Frage wird mit thăam wâa (fragen, dass) gebildet.

Wir werden uns jetzt ein wenig damit beschäftigen. Gleich die gute Nachricht: Die Sache ist einfach, weil es in Thai keinen Konjunktiv gibt, also keine *Möglichkeitsform*.

Im Beispiel handelt es sich um eine indirekte *Frage*. Bei ihr brauchen wir neben **wâa** auch noch **thăam**. Bei der einfachen direkten und indirekten Rede tritt nur **wâa** auf.

Direkte Rede:

Er sagte: „Ich werde nicht gehen“.

เขา บอก ว่า (ผม) จะ ไม่ ไป

khǎo bòk wâa (phǒm) jà mâi bpai.

(wâa spielt die Rolle der „Gänsefüßchen“ und phǒm kann ausgelassen werden.)

Indirekte Rede:

Er hat gesagt, dass er nicht gehen werde (wird).

เขา บอก ว่า (เขา) จะ ไม่ ไป

khǎo bòk wâa (khǎo) jà mâi bpai.

Wenn wir die eingeklammerten Pronomen weglassen, so haben direkte und indirekte Rede dieselbe Form.

Die „Rede“ wird eingeleitet von Verben des **Sagens, Denkens, Glaubens** usw. In diesen „dass“-Sätzen übersetzen wir **wâa** mit **dass** oder auch **was**:

Ich denke, dass sie gerade mit Freunden spielt .

ผม คิด ว่า เขา กำลัง เล่น อยู่ กับ เพื่อน

phǒm khít wâa khǎo gam-lang lèn yùu gáp phǐuan

Er hofft, dass es bald regnen wird.

เขา หวัง ว่าจะ มี ฝนตก ใน ไม่ช้า

khǎo wǎng wâa jà mii fǒn dtòk nai mâi cháa.

fǒn-dtòk ฝนตก = *regnen*; nai-mâi-cháa ในไม่ช้า = *bald*

Ich weiß noch nicht, was ich möchte.

ผม ยัง คิด ไม่ ออก ว่า จะ เอา อะไร ดี

phǒm yang khít mâi òk wâa jà ao àrai dii.

khít mâi òk คิดไม่ออก = *ich weiß nicht, ich habe keine Ahnung*; yang ยัง = *noch*

wâa jà ao àrai dii ว่า จะ เอา อะไร ดี = *was ich tun möchte* (ao ist hier *wollen*)

Die indirekte Rede kann auch mithilfe von *hâi* ให้ = *so dass* oder *mâi hâi* ไม่ให้ gebildet werden.

Wenn **wâa** ว่า als **Verb** gebraucht wird, so bedeutet es meistens *sagen*:

Was hat er gesagt?

เขา ว่า อะไร (บ้าง)

khǎo wâa àrai (bâang)? bâang = *etwas* wird gerne zusammen mit àrai benutzt, S.10

Nach dem Interview mit der Masseuse aus der letzten Lektion sollten wir uns unbedingt einmal Gedanken machen darüber, was man bei **Krankheit** tun kann.

Die 32. Lektion von <http://gwenael.free.fr/wattana/> hat einen Dialog, der uns bestimmt weiterhelfen wird.

บทที่สามสิบสอง

bòt thîi sǎam-sìp- sǎwng

32. Lektion

ผม ไม่ค่อยสบาย

phǒm mâi-khôi sà~baai

Mir geht es nicht so gut.

mâi-kôi ไม่ค่อย = *nicht ganz, nicht so*;

1. เป็น อะไร ค่ะ หน้า ซีด เขียว

bpen àrai khá? nâa sîit chîiao

Was fehlt Ihnen? Sie sind sehr blass.

bpen à-rai เป็น อะไร = *was fehlt Ihnen?*; chîiao เขียว = *sehr, wirklich, stark*

sîit ซีด = *blass*; nâa หน้า = *vorn, Gesicht, nächst* (nächstes Jahr = bpii-nâa ปีหน้า)

2. ผม ไม่ค่อยสบาย ปวด ท้อง

phǒm mâi-kôi sà~baai. bpùuat thǎwng

Mir geht es nicht so gut. Ich habe Bauchweh.

bpùuat ปวด = *Schmerz*; thǎwng ท้อง = *Bauch, Magen*

3. คุณ เป็น ไข้ ด้วย รึ เปล่า

khun bpen khâi dûuai rú bplàao?

Haben Sie auch Fieber?

khâi ไข้ = *Fieber*; dûuai ด้วย = *auch*

Sehr oft werden in Thailand Fragen gestellt, die auf ... **rú bplàao** รึ เปล่า? ausgehen, was soviel bedeutet wie „...oder nicht?“. Wenn man einfach mit „ja“ antworten will,

wiederholt man das Hauptverb, hier also „bpen“. Will man verneinen, so sagt man einfach „bplàao“. In unserem Dialog ist die Antwort höflicher: „nít-nòì ein bisschen“.

4. นิด น้อย ครับ

nít-nòì khráp.

Ein bisschen.

5. ปวด หัว มาก ไหม

bpùuat hǔua maak máì?

Haben Sie starkes Kopfweh?

hǔua หัว = *Kopf*

6. ไม้ มาก เท่าไร ปวด ท้อง มาก กว่า

mái maak thào-rai; bpùuat thóong maak-gwàa (*mehr*).

Nicht so sehr. Die Magenschmerzen sind stärker.

7. คุณ ทาน ยา แล้ว หรือ ยัง

khun thaan yaa léeo rǎm yang (*noch nicht*)?

Haben Sie schon ein Medikament genommen (gegessen) oder noch nicht?

8. เพิ่ง ทาน ครับ

phông thaan khráp.

Ich habe gerade eins genommen (gegessen)

phông เพิ่ง = *gerade, eben, vorhin*

9. ยา อะไร

yaa àrai?

Welches Medikament?

10. ยา แก่ ท้อง เสีย

yaa gâe thóong-sǎa

Ein Medikament gegen Durchfall.

thóong-sǎa ท้อง เสีย = *Diarrhö* (thóong ท้อง = *Bauch, Magen* und sǎa เสีย =

verdorben, kaputt); gâe แก่ = *gegen*

11. ใคร ให้ ยา คุณ ละ

khrai hâi yaa khun khá?

Wer hat Ihnen das Medikament gegeben?

Ein einfacher **Satz** hat in Thai die Form: **Subjekt + Verb + direktes Objekt** (Akkusativobjekt) + **indirektes Objekt** (Dativobjekt):

เขา ให้ เงิน เพื่อน khăo hâi ngən phûuan *Er gibt dem Freund Geld.*

Im Deutschen steht das indirekte Objekt (*dem Freund*) vor dem direkten Objekt (*Geld*)

12. ผม ไป ซื้อเอง ที่ ร้านขายยา

phǒm bpai sǔm eeng thîi ráan-khăai-yaa. (8.5)

Ich habe es selbst in der Apotheke gekauft.

(*Apotheke* = „Laden, der Medikamente verkauft.“ Eine *Buchhandlung* ist demnach ein ráan-khăai- năng~sǔm ร้านขายหนังสือ oder einfacher ráan-năng~sǔm ร้านหนังสือ)

13. ฉัน คิดว่า คุณ ควรจะ ไปหา หมอ

chán khít wâa khun khuuan-jà bpai-hăa mǎw.

Ich denke, Sie sollten einen Arzt aufsuchen.

khuuan-jà ควรจะ = *sollte, wäre besser, ...*; bpai-hăa ไปหา = *konsultieren, aufsuchen*

14. ครับ ถ้าไม่ ค่อยยังชั่ว ผม จะ ไป โรงพยาบาล

kh ráp, thâa mâi khô-i-yang-chûua phǒm jà bpai roong-phá~yaa-baan

Ja. Wenn es nicht besser wird, werde ich zum Hospital gehen (und)

ให้ หมอ ตรวจ

hâi mǎw dtrúuat

lasse den Arzt untersuchen. (hier bedeutet hâi ให้ *lassen*, vgl. 11.11)

thâa mâi ถ้าไม่ = *falls nicht* (18.5); khô-i-yang-chûua ค่อยยังชั่ว = *besser*

(*gesundheitslich*); roong-phá~yaa-baan โรงพยาบาล = *Hospital* (17.15)

dtrúuat ตรวจ = *untersuchen, „checken“*

15. ขอให้ หาย เร็ว ๆ นะ ละ

khǎw-hâi hăai reo reo ná khá.

Ich wünsche, dass Sie recht bald gesund werden.

khǎw-hâi ขอให้ = *wünschen, hoffentlich*; hăai หาย = *gesund werden, sich erholen* (eigentlich bedeutet hăai *verschwinden*)

Fortsetzung

In http://www.thaicyperu.go.th/courseware/TCU-2549052/pdf/SL_Chapter21.pdf finden wir einen Dialog, der wie die Fortsetzung des vorigen Dialogs klingt:

1. ปวดท้องหายหรือยังคะ

bpùuat thóong háai rǎm yang khá?

Haben Sie sich von den Magenschmerzen erholt oder noch nicht?

yang ยั้ง = *noch nicht* (auch yang mâi ยั้ง ไม่)

2. ยังไม่หายครับ ยังไม่ดีขึ้นเลย

yang mâi háai khráp, yang mâi dii-khûn lǎoi.

Es ist noch nicht weg, ich fühle mich überhaupt nicht besser

dii-khûn ดีขึ้น = *sich besser fühlen*; lǎoi เลย = *tatsächlich, überhaupt*

3. ไปหาหมอหรือยังคะ

bpai-hǎa mǎw. rǎm yang khá?

Waren Sie schon beim Arzt oder noch nicht?

4. ยังไม่ได้ไปหาหมอครับ แต่ทานยาแล้ว

yang mâi dǎai bpai-hǎa mǎw khráp, dtèe thaan yaa léeo

Nein, ich bin noch zu keinem Arzt gegangen, aber ich nahm schon Medizin.

dtèe แต่ = *aber*; léeo แล้ว = *schon*

5. เอายามาจากที่ไหนคะ

ao yaa maa jàak thîi-nǎi khá?

Wo haben Sie das Medikament erhalten?

ao เอา = *erhalten, bekommen*; jàak จาก = *wo, woher*; maa-jàak มาจาก = *kommt*

woher (thîi-nǎi ที่ไหน)

6. ซื้อมาจากร้านขายยาครับ

sǎm maa-jàak ráan-khǎai-yaa khráp.

Ich habe es in einer Apotheke gekauft.

7. คุณต้องพักผ่อนให้มากนะคะ

khun dtông phák-phòn hâi mâak ná khá. (Mit ná นะ klingt der Satz weicher.)

Sie brauchen eine lange Erholung.

dtông ต้อง = *müssen*; phák พัก = *Ruhe, Erholung* (spr. wie „Pack“)

phòn ผ่อน oder phòn-khlaai ผ่อนคลาย = *entspannen*; phák-phòn พักผ่อน =

Ruhe (sà~baai สบาย = *wohl, gemütlich* und sà~baai-dii สบายดี = *sich wohlfühlen*)

8. กรั๊บ กง ต๋อง นอน พัก ใ้ มาก

kháp. khong dtông noon phák hâi mâak.
Ja, ich brauche wohl eine lange Ruhe.

Mit

dǎiao **เดี๋ย**ว ... gôw-jà กี้จะ = *bald ... dann*

rúu-sùk ฐู้สึก = *sich fühlen*

dii-khân คีขึ้น = *besser*

können wir den Armen trösten:

เดี๋ยว คุณ กี้จะ ฐู้สึก คีขึ้น

dǎiao khun gôw-jà rúu-sùk dii-khân
Bald werden Sie sich dann besser fühlen.

9. เขา ฐู้สึก คีขึ้น มาก แล้ว **เดี๋ย**ว หมอ กี้ ใ้ เขา กลับ บ้าน

kháo rúu-sùk dii-khân mâak léəo. dǎiao mǎw gôw hâi kháo glàp bâan.
Er fühlt sich schon viel besser. Bald lässt (hâi) dann der Doktor ihn nachhause zurückkehren.

glàp กี้ไป = *zurückkehren*

dǎiao **เดี๋ย**ว bedeutet aber auch *gleich, in einem Augenblick*, z.B. mit รอ รือ = *warten*:

รอ เดี๋ยว นะ

รอ dǎiao ná

Warte einen Moment!

Eine weitere Anwendung findet dǎiao **เดี๋ย**ว mit der Bedeutung *andererseits*.

พรุ่งนี้ คุณ ควรจะ เตือน เขา อีกครั้ง **เดี๋ย**ว เขา จะ ลืม

phrûng-nii khun khuuan-jà dtuan kháo ii(k)-khráng dǎiao kháo jà luum
*Morgen sollten Sie ihn wieder erinnern, **andererseits** wird er (es) vergessen.*
(Z.B. die Medizin zu „essen“).

phrûng-nii พรุ่งนี้ = *morgen*; khuuan-jà ควรจะ = *sollten*, S.6; dtuan เตือน = *erinnern*

ii(k)-khráng อีกครั้ง = *wieder, erneut*; luum ลืม = *vergessen*

In jedem Fall kann man mit einem „**wenn**“-**Satz** sagen:

ถ้า คุณ อยาก มี อายุ ยืน คุณ ควรจะ ดูแล สุขภาพ

thâa khun yàak mii aayú yuuan, khun khuuan-jà duu-læε sùk-khà-phâap.

Wenn du ein langes Leben haben willst, solltest du auf deine Gesundheit achten.

thâa ถ้า = wenn; yuuan ยืน = lange dauernd; aayú yuuan อายุยืน = langes Leben

duu-læε ดูแล = achten auf; sùk-khà-phâap สุขภาพ = Gesundheit (18.16)

Natürlich möchte *jeder* (thúk-khon ทุกคน) ein langes Leben haben:

ทุกคน อยาก มี อายุยืน

thúk-khon yàak mii aayú yuuan

Jeder möchte haben ein langes Leben.

Sich wohlfühlen

In den folgenden Sätzen finden wir nochmals die wichtigsten „Wohlfühl-Vokabeln“.

Auch finden wir zum ersten Mal das Wort *Umwelt* in Thai, nämlich:

sing-wêet-lóom สิ่งแวดล้อม = *Umwelt, Umgebung*

1.

สิ่งแวดล้อม แบบ นี้ ทำให้ ผม รู้สึก สบาย แล้วก็ ผ่อนคลาย

sing-wêet-lóom bèεp ní tham-hâi phǒm rúu-sùk sà~baai léεo-gwǎw phòn-khlaai.

Diese Art von Umgebung macht, dass ich mich wohl und entspannt fühle.

bèεp แบบ = *Art, Sorte*; tham-hâi ทำให้ = *machen, verursachen*; rúu-sùk รู้สึก = *fühlen*

phòn-khlaai ผ่อนคลาย = *entspannt, relaxed*; sà~baai สบาย = *angenehm, gemütlich*

léεo-gwǎw แล้วก็ = *und* (wird meist in einer Liste der Form „A, B und C“ angewandt s.u.)

2.

หมู่บ้าน ที่ ผม อยู่ สงบ มาก ผม คง ไม่อยาก ย้าย ไป ที่ไหน แล้ว

mùu-bâan thii phǒm yùu sà~ngòp mâak phǒm khong mâi yàak yáai bpai thîinǎi léεo.

Das Dorf, in dem ich wohne, ist so ruhig, dass ich wohl nirgendwohin mehr umziehen will.

mùu-bâan หมู่บ้าน = *Dorf*; sà-ngòp สงบ = *ruhig, friedlich*; khong คง = *wahrscheinlich, vermutlich*; yáai ย้าย = *umziehen*; léeo แล้ว = *nicht mehr (oder schon ...)*

Merken: mùu-bâan thîi phôm yùu หมู่บ้าน ที่ ผม อยู่ *das Dorf, in dem ich wohne*

Beispiele zu „W- Fragen“ im Plural (*wer-alles, was-alles, wo-überall ...*) Antworten vom Typ „A und B“ oder „A, B und C“. *und* = léeo-gwò แล้ว ก็ (Vgl. *D. Smyth, S.168*)

Diese Fragen endigen auf bâang บ้าง = *einige* (entspricht *alles* in *wer-alles, was-alles ...*)

1. *Was (alles) hat er gekauft?*

เขา ซื้อ อะไร บ้าง

kháo sùu à~rai **bâang**?

Er kaufte Gemüse, Ginger und Fisch.

ซื้อ ผัก ฝรั่ง แล้ว ก็ ปลา

sùu phàk khǐng **léeo-gwò** bplaa

phàk ผัก = *Gemüse*; khǐng ฝรั่ง = *Ginger* (nicht etwa *König!*); bplaa ปลา = *Fisch*

(Nicht verwechseln mit dem „Pack“ von S.7: phák พัก = *Ruhe, Erholung!*)

Vergleiche: „phák die Badehose ein!“ mit „das phàk ich nicht“)

2. *Wohin (überall) sind Sie gereist? (Welche Orte haben Sie aufgesucht?)*

คุณ ไปเที่ยว ที่ไหน บ้าง

khun bpai-thîiao thîi-nǎi **bâang**?

bpai-thîiao ไปเที่ยว = *eine Reise (Tour, Trip) machen*

Wir reisten nach Bangkok, Phuket und Chiang Mai.

ไปเที่ยว กรุงเทพฯ ภูเก็ต **แล้ว**ก็ เชียงใหม่

bpai-thîiao grung-têep phuu-kèt **léεo-gwîw** chiiang-mài.

Also: Steht das Wort **bâang** am Ende einer Frage, so erwartet der Fragende eine Antwort, die mehrere Elemente enthält. Z.B.:

Was gibt es heute zu essen?

วันนี้ มี อะไร ทาน บ้าง

wan-níi mii àray thaan bâang ?

Als Antwort erwartet man eine ganze Liste von leckeren Dingen, nicht wahr? Oder doch wenigstens:

มี หลาย อย่าง

mii läay yàang

Es gibt verschiedene Sorten.

läai หลาย = *verschiedene, viele, S.7*; yàang อย่าง = *Sorte, Art*

Wenn die Kellnerin Sie nach dem *Getränk* (krûuang-dùum เครื่องดื่ม) fragt, wird sie keine Getränkliste erwarten und fragt ohne bâang am Ende:

รับ เครื่อง ดื่ม อะไร คะ

ráp krûuang-dùum àray khá? („nehmen Getränk welches?“; ráp รับ = *nehmen*)

Was trinken Sie?

Da Sie und Ihre Frau am liebsten *kalt Wasser* (nám-yen น้ำ เย็น) trinken, bestellen Sie (die Gläser nicht vergessen!):

น้ำเย็น สอง แก้ว

nám-yen sǎwng gâεo

Zwei Gläser kalten Wassers. (gâεo แก้ว = *Glas*)

Man benutzt **bâang** auch bei einem kurzen Gruß:

เป็น ยังไง บ้าง

bpen yang-ngai **bâang** ?

Wie steht 's? oder wie läuft 's ? usw. yang-ngai ยังไง = *wie?*

Die Standardantwort ist

สบายดี ครับ / ค่ะ

sà~baai-dii khráp/khâ

sà~baai-dii สบายดี = OK, gut

Hier sind noch weitere nützliche **Sätze für den Alltag**

1. *Wohin sollen wir gehen?*

เรา ไป ที่ไหน กัน ดี

rao bpai thîi-nâi gan dii (wörtlich: wir gehen wohin **zusammen gut**?)

In vielen Fragen steht am Ende dii oder gan dii.

2. *Ich möchte gehen (zu) ...*

ผม อยาก ไป ...

phǒm yàak bpai ...

3. *Wo sollen wir uns treffen?*

เรา จะ เจอ กัน ที่ไหน ดี

rao jà jǎo gan thîi-nâi dii?

jǎo เจอ = *treffen*; jǎo gan เจอ กัน = *sich treffen* (auch „phóp gan พบ กัน”)

4. *Um wie viel Uhr sollten wir uns treffen? (um wie viel Uhr? = gù-moong ที่ โมง)*

เรา จะ เจอ กัน ที่ โมง ดี

rao jà jǎo gan gù-moong dii?

5. *Bist Du fertig (oder noch nicht)?*

คุณ พร้อม หรือ ยัง

khun phrǒom rǎm yang?

phrǒom พร้อม = *fertig, bereit*;

6. *Ich bin fertig.*

พร้อม แล้ว

phrǒom léeo

7. *Lass (thè) uns (gan) ein Taxi nehmen.*

ไป แท็กซี่ กัน เถอะ

bpai ték-sîi gan thè.

Wenn Sie mit der MRT (em-aa-thii) fahren wollen, so ist nur das Taxi durch เอ็มอาร์ที zu ersetzen. MRT = Metropolitan Rapid Transit (= Metro).

Der „Skytrain“ heißt BTS. (<http://wikitravel.org/de/Bangkok>)

Sie können ein Taxi vom Hotel aus bestellen:

คุณ เรียก แท็กซี่ ให้ น้อย ได้ ไหม

khun rīa(k) ték-sii hâi nòi dâi mái?

Können Sie mir ein Taxi rufen?

rīa(k) เรียก = rufen; nòi น้อย = ein bisschen

(Diese unvergleichliche Konstruktion lautet wörtlich:

„Sie rufen Taxi geben (hâi) ein bisschen können (dâi) + Fragewort (mái)“)

Wie lange wird es dauern?

ใช้เวลา นาน เท่าไร

chái-wee-laa naan-thâo-rài?

chái-wee-laa ใช้เวลา = dauern

naan-thâo-rài นาน เท่าไร = wie lange? (vgl. 17.10)

Es dauert 15 Minuten (2 Stunden).

ใช้เวลา สิบห้า นาที (สอง ชั่วโมง)

chái-wee-laa sîp hâa naa-tii (sǎwng chûua-moong)

naa-tii นาที = Minute; chûua-moong ชั่วโมง = Stunde